

tas kottiga laudu wabbele nint waotust päle, et wessi hāste wāljajosep, ni kui kōhhu-pimast, kui seira tahhetas tetta. Kui wessi om hāste wāljajooseknu, siis wōetas kiit kottist wālja, hōerutas kätte waijel penikeses nint puistetas laudu päle kuijuma. Kui temma om ārrakuijonu, siis omma jahhu walmi.

Kartohwli-jahhu wōip terwe ajastaig aidan piddada, nint kui wega nint solaga kedetas, nint weidi raswa man-nupantas, saap hāād, maggusat roga.

Kartohwli-jahhu tettaš ka weel tōist wiss. Kartohwli-lid lahhaštetas torelt wāitsēga lohhukselt ārra nint pantas neid liblufeise rami pāāl parrajan rihe lāmmen par-sile kuijuma, nint kui nemma omma ārrakuijonu, siis lastas kiwwil penis jahwatada.

Saksamaal sōkkutas kedetuid kartohwliid pallawalt suurde tōrduhe, waotas lawwakeisi päle nint puistetas laudu päle eddimālt agganid nint siis weel mulda, et suguke tuult mannu ei sa. Sedda prugitas lehmile nint ge-ule sōddas nint wōip ūlle talwe kewwajani piddada. Innemissile mast ei kōlba temma toiduses, sest et kartohwli tōrdun pea hāpnema lōwa.

Meije sōwwame tigest sōamest, et mes meije siin rik-tutuide kartohwlide paigale-pandmisest nint prukimisest tallorahwale lūhhidelt olleme oppuses nint juhhatamises ūllespandnu nint arwalikus tennu, mitmale peas tullu-lit ollema.

W. v. S.

Narrilased,

Kellest meie tannawuses Kalendris lūhhidelt tahhame juttustada, on ūks perrefas rahwa suggu Ma-ilmas, mis — eht tedda kül ei külweta egga kanta — isseennesest roh-kest kossub ja siggineb. Kes Narrilasi weel ep olle nāi-nud egga nende tempusi kulnud, wōiks arwata et mōnda mis nende ello kaitist ja asjaajjamisest tunnistame ūsna tulest olleš wōetud, agga ommetegi on kōik selge tōssi mis

ellades sai ollema. Nimmetud Narrilased kōiwad pūsti kōppe jalla peal ja on muidogi pea aego meie sarnatsed: art al, paun peal, pauna peal rist ja risti otsas nup, — agga sest tūktist meist teistwist, et nende nuppus midbagi warra ei leita! Sest ep se siis tulleb et nemmad hāād nōu ja mōistlikko õppetust pōlgawad ja kōik tūhja lōbbis semist ušsumad, mis rummalus nint pettus nende kōrwa tōstwad. Kes neile ial tōielikko ja kassolikko asja sōwib, wihtawad nemmad kui waenlast; agga kes neile meletumāt nōu annap, selle jutto peawad nad kallimaks kui Ewan-geliumi sōnna. Jubba selle lūhhikese tōhendamise lābbi wōip iggamees Narrilasi mu rahwa ulgast ūllesleida, siiski tahhame mōnne tūkti neist rākida mis nende kōjjo weel arwalikkumaks teeb. — Et meie kōhhal — Jummal olgo tannatud! — Narrilasi ei olle, sellepārrast wōime fulgumata suga nende kōmbeid malida.

Esitels sago siin nimmetud nende immelik kassuka luggu. Narrilaste maal olli jubba wannast sadik wišiks wōetud lamba nahhast kassukaid kanda, mis kuida igga-ūks teab ūks soe iħhofatte on. Kui kaua nisuggune kas-suka kandmine nende seas jubba ūlleswōetud, sedda ei teadnud kēgi, agga rāgiti ennemuisteses juttudes, et alg-misest esimenne rahwa suggo ilma kassukata ellanud ja talwel wāgga külmetanud; selle peale akkand mōnningad ūhhe ja teise ellaja nahka kēhha ūmber māsšima, mis ka waewaline luggu olli sest et kedbadi nahha parkimist ei mōistnud. Wiimaks olli — mōnne saa aasta eest ūks mees Jummal armu lābbi mōistust sanud, nahka parkimisega pehmetš kēhha, ja et lamba nahk willakam kui titse ja pōrsa nahk olli, sellepārrast teggid Narrilased endale par-gitud lamba nahhast kassukad, ja tundsid peagi selgeste, mis kallis assi nisuggune soe pehme kassukas liatti pakkas talwel olli. Et rahwal nisuggused kassukad jubba issa-issa pōtwest pārritud otsego lodud nahk iggaūhhe selga ol-lid kaswanud, sest wōib arwata kui armsad neil nende kassukad ollid; wāe kaupā ūks wōeras kassuka tah-tis wōtta, seal olleš igga Narrilane ennemine ello kui